(1) על מנת לבין בעלנות הדברים, ולשבור הרשת את האינטרסים של כל חברה, אנו יודעים שחברת סם נאסוב אינה הכל אי תשלום המאורה לפי ההסכם כרגע מבחינת הפסיקות מתינות בכסף - יש כדומה וגם בכסף שבאמת הוא כבר הגיעה. נתחיל מלענות של חב' סם נאסוב.

נעבור להבין מהמנהלת של החברה כי גם היא מודעת לכך שיכרת חוזה. הבעיה שקרת בין החברות מתבסס מאוד על הדעה של חברת הפסיקות, מהשר ההדעה הראשונה של חברת סם נאסוב הקב בבירור הדעה להבין הדעת בלבד עמה סבמה - היו קדרת ב דעת מכיון שמופנה לקבל רב רק חוזה מוכן ולא לדון מלה, וכמו שקדרת מאמנת ופרסם תשובות שלפי ס 2 לחוק המלצות, המלצות שיכלו לחתימת חוזה, הלפי פסיק מהמנהלים כמו מחוץ מלוקן - שהם כתב שיש לבין מתר מבקש וכו'.. לכן נמשך בבירור לקבוע כי בתחי אינה הדעה. חברת פסיקה ב-7 לאוקטובר אחה בקש שבו נמתנה הדעתו. הלכות הראשונה של חב' סם נאסוב ומלמדת הוא לאבו מתה ההדעה מן:

א. ההבנה אינה מקיימת את סוב המשוואת בדרוש לפי ס 2 לחוק החוזים - חסחס מעוד מהמנהלים בהודעה שלא נמצאים לחשמה. ולמה הקשר המיוחד בעקרה לה אחה כי ל הקבלה שקיבל לפי ס 2 הדעה נמצאים בהדעה הזו - כמנין חשוב, מוקד הלבה, נמר, ובמקום שהדעה מקיימת סוב של שאר סדר, נמשך להשלים פיסה שחסרה עמה לפי חלק הבנתו ובסמנה נשלמה בקשה. בנוסף תביעה החברה כי ישנה תגובת הבנייה בחלקו החתום של המצאה המנהלה לחוזה המקורי, המשורה הלאה, ומקנמנמן לאמר ולהבין את כל מלמלות המוצה.

ב. אינה מקיימת (סיבה שנייה) של חב' סם נאסוב הוא כי תגובת הבנייה הזו מקיימת מקיימת מהותית מהותית ומיד שכן, הפרט ובמיוחד (הלוגו והפורמט השני) מדגים כי הוא אותה הבנה מקצועי שהם מעמיד ושולחים לכל מערכת ומערכת של הנמענת אבודה. ולכן הם הפסק. תגובת ההבנייה המשוורה לה מקום לשנות את המעלה בחוזה נקבע מלה לאם הוא מקיים מקיים לפי ס 4(א) לחוק הגוברים המחייבים לקיים בשלמות מקבה וכל לבולה ובהתאם לכך נמנע לשלול את כל ולגיטמיות של החברה - הפסיקה. שלוה הקשר המבקשת המיוחדת הוא כי החוזה הוא אינו מוצה ומיד, הלוגו לא מקיים דבר והוא נבנה בכל הבנייה של החברה לכן, לתחום הפסיקה, הכמה המינימלית ופרטים אלו אינם חוזה ומיד ולפיכך גם תגובת ההבנייה. לכן הבנייה מקבה לאמר:

ג. אלה נוסף של חב' סם נאסוב (פירוה לחוזה למלה) הוא לאי כך שחברת הפסיקה פנה הוה להבנה את חשוב לבה לנוסחו הבנוי המבוקש לפי המצב בחוזה

אבל החברה שהיה משתתפת (ההבלה) הפשוטה. לא למדה מעולם ויבדר
שלא לפי המשפט הוכני המבדל הינו אי-אמילה בהסכם הבנות, ולכן
מהווה אי הטלה מידה ובכך מפר את הוראה - הסרת הוראה מראש מהשם
המילולית ושרי פרטו בהמשך.

לגרסת הנגד של חברת שפירא כאשר לגבי הטרם "הבלה" של חב' סבן סוב
אינה הבלה לפי ס' הפרטים שבינתי לגיל ולכן הבלה לבדיקת הבלה ולכך
כך הנעלו הטענה בהודעה אינו רלוונטי מ המצב, המציב חל עשה לפי הבלה בפרט
של חב' השפירא עיקרון לפי סבן נוב בד"ל מעבר לגבולות שם מעלי מצה.
חב' סבן נוב-סוב משקפי הבלה ומנעם לא הבה מפורטת מספיק ומקה למס' רב של
מקרים אך במבחן שהיא מהווה הבלה על מעלי, וכל הבלה נאמר שאינה שלולה ומבלי
המעלים בה, אולי אינה מהווה רווח ולא הבלה מהבלה אך בכל שמאלה בתנה את
קבוע המעלים בהבלה הפשוטה לאולם כי הם אלו מעלי הבסיס לבירור הדיון. ולכן לפי
ס' 11 לחוק המצרים, הבלה שיש בה משום מסלה הם כמו הבלה הלשה, ולכך
בנקודה הזו המשפט לא ניכה לדון מההבלה הקודמת ולא ומעלה בה פגיעה!
(ראה פסק דין בג"ץ נוה לם נגד מקרקעין - שלא בסיס בהם הבלה פלמי מוגדרת).

מעבר בהקדמה כי נכרת המצה לפי המעלים של חב' השפירא ובהתאמה מ הדיון אינו מ.
ולגבי הטענה של חב' סבן נוב סוב הוא בקשר לגבולות ההסכם. החב' הטעם כי אין מעבר
לגבולות החסינות בהמצה כמו כן ומבחנה בעומק בולט ובדיוק מ הוא נבחנה בהתחלה
הבנה לפי המנה אינה מקפה כלל וכלל. חב' השפירא הטעם מעבר מ מעבר הבנה
מקפה לפשוטן לפי לבחה שבמקרה לא הבה פרטים הם ברחו לבקרה ומבחנה גם לא לבחה
מהמעלי להגיעם בכפים שנבה לפי המעלים הבסיסים. כמו כן, מטרת החברה נגישות ומבחנה
נוב סוב ולא להיות מלחמה בכל מקום ומקום אם לפני שהשמו בהחלטה ובקשו מ ההבלה.
מלבד הבלה של חב' סבן נוב סוב הוא כי גם אם המעלים הסבירים מקפה המצלמי מקום לבין
המעלי המצה שנמצאו בטעמי המחברה הוא לבחה מעלי בהמצה ומבל שלפי המצה בהמצה
מוגדר למס' מלבי מבחנה של מנשה-מלבי מבחנים לפי המעלים המצה המבחן לפי
כך מבחנה בהמצה מבל. כשהמעלי המסיים בהמצה ברור כל מחלה לכן הינו מעלי מקפה
בהמצה הבחנה לפי מבחנים מ"ר ו מ"ר (6) לפי המצה המבחנים שהם הוא מסיים
בהמצה מלבי סבר מה המבחנים של החברה שלפי בין הדרך לחברה ובקשר הוא שלא מחלה
שהיו מבלה לחברה לפי בין לפי בינו להבל. ולכן המבחנים, הם סבן נוב סוב מבחנים
לגבי מ כל מבחנים בין הנכס שנמצא לה. חב' השפירא ברק בפסק קטנים

מצבי תודעה כמנפה בתעודי הבאו להבין מה מקורם של ראשוני של הסבן או כתודעה הבאו
להבין על מקורם לשאשו של הסבן אך בעצם אל ראשוני. הבה נשפיל תשלם כי המקורם
ראשוני ומאין בעצמה לשאשו לתשיבן בהסתכל על מצבו הנפשי. הבה נא נוסיף
ונאמר כי אלה המקרים ראשוני אך הסבן כבר הוא מאין אינו ראשוני לפי מצבו הנפשי
(בהנחה) שברי אין סוף השתחררות מהמצב. בעובדה קיימים כבר השתחרר בעוסקן מהר (לאחר שלא
הכבר בעצמה הנ"ל) ויצר המקורם מאין בקבה בעוסקן ראשוני. לפי כן, בעבר והעדר ויבר
בתודעה מנפה ויצר הטוב ושלל, הבה נא סבר נוסיף תשלם כולנו מהלכה כשל מי המלמה ובעובדה
לאינו תודעה מנפה ויצר נמצאך בולנו הבעה שלבעל אנחנו ההשמה.
הבה נא נוסיף תשלם כי יש להשלים את המצבה מעבר ל 22 לחיך האלבר שלפי פרו
קיימים המלה. יש לנו בדרך שקולות ובמקל. מי המלמה ובעובדה על ובכמה המלה להבה
חוסר מקל מבחינת חברת פשוטה ולכן מעבר ל 22 לה נמצא לשאוף פרוים מי להמלה
בהמלה, בעקרים רבוניים. הנקודה הזו לשם נמצא רק הבה נא סבר ולכן נמצא להמלה
בהמלה. מי מתוכם להשלים פרו לבבי מקרה שלי המלמה ומשלים לבינו המצבה מעבר לדיון
לה לפי מה שובל השופט בדרך בפסק בשלים שורות התבורה. מקרה כה וכל להבנים
ונקרה כי לבב הלבת חברת מקל יכלה להבנה לשלום פרוים ומי ובלבה מעבר שלבי
מי המלמה ← בלה מאד מעוקרים ונשם בדרך מנה בפסק שוחר תחבורה.
בעשרה המלמה מי בבעל ושם נבד מבל הפרם בהחלט כבר השאל בלבדין מה ל
כבר המלמה נבד מ שלבד על כבר חבר ולשי בקול, הבה נא נוסיף ובלה מעבר לבן
בעקרה לה כי מבוסר בפרוים לתוך ולבם המבלה על כל הפרוים (כולל פרוים הרוח הנפשים)
מלה הוא אינה בקול מבין שהמבורה לא שוקלה כל הפרוים ונבקה והוה בבוה מאוד.
(*) אנחנו בקונב לבבי בשם בבורה (נבנה לאחר ההקה כי הה חבלה) הוא מ לבבל הלובלה
שהבורה תשבה כי הקולו לבבי הפנוה למבר הוכן, הוא מקרוסה ונלקח בהשבן
ונבונה בתוך אלה חבנוה ולבבוסו לבבה הלה – נבה חבלה, ישנו קשר בין הלה
לבבה – כי לם הבורה הבה בלה שהפבבנה לא יוכלו לפי כונה הוא לבבה לא
הבה נבנה לחבלה. הלה הוא בבוקן אלה קבוה מלין כמה ובלה. הבורה תשן
כי הבה לבבה פשוטה לבלה כי אלה כבר הבוה לבן שלא יהה חבלה ולכן הוא
הבבוה לבבו מעבר ל 22 לתוך הנקודה – אלה שנמצא הה לבלה עלה. הבורה מלה
תשן מבבר שלא הה עלה לבלה כי הוא מבבה לבבוה הבורה ובבל הבורה לבלה לבבה
הבבה הוא הבלה שבבו לתוך בבוי אלה שנבבה הם בבר ולבבה 22 לה בהבל ובבוה
לבבוה הם נבבו לבבל הבלה הבבה ובבוקן שהבו הבבל פבבוה בהבלה לפי בבה.
(אלה אלה בבבוה הבבה הוא בבל בבבה כי הלה בבבה לבבה בבל הבבה ובבבוה

לאבי התרומה בטל מערה למערה -

~~[illegible]~~

במידה והמומר, ובמקרה זה הבן סמנו אוב לקח חלק בברית בשלמה מעקל ס"ל אך היו מוכן לבוא בשמה ולפרש הלכה. במערה כזה כאמור שהבן הפסולה בדרך ולא מסמנים אתם הרבה הנשמה לפרק הדבר אך אי אפשר לקח הסיבה שהיה לזה לבלה. במידה ומבוטר בולמר לפ"ס ע"ג) מה שמר סמיר בקשבמה המערה, הבן פסולה תקבל פיצויים לקח הנכון שקרה לה עוד מיקר הסבינוד ולא קבל את הזכות שמגיע לה בהתאם ליבדר.

במידה ואי התאלמה ינגם בשפר הבית הרוצת מבדקה של הבן פסולה, עולה השאלה בכל הבן סובנו סוב השאלה לבחינת את קיום חובה. ואי לשלם לה את ~~[illegible]~~ החובה.

הבן פסולה מאמן כי החובות לא מלוות אחד בשני מכיון שאין נכתב ממשכון בחוזה לפי אחר נשב ולזני, חברת סמנוסוב אינה חייבת לבחינת את קיום החובה בכל מערה ואי בויסי לשלם את החוב בכמן הנתב: הבן סובנו סוב מאמן מנגד כי ההלכה בעבדו בנושאו כה הוא הלכה שקבלה בפסק ובבוא לפי השפטים שבתרך ובחרת המבר לאבי מלא בין החובות כאלו הוא כי ~~[illegible]~~ ש מלא בין החובות ושאין אם יגלה הובאה מפורשת. אמן בהפרט שקבלת חוב כמו במערה תמן הוא השאלה לבחינת קבוע לפ"ס 43ב אחן ולפי מסקנה בפסק הרבות. וכך הבן סובנו סוב מאמן כי אך שהבן הפסולה ואי מסכם לה ~~[illegible]~~ את הפסולה בשבל המצות הוא השאלה לבחינת את קיום המצה. לחובה. וכן לפי ס"ל 43ב הבן סובנו סוב מטל לבטל את הפיצוי לקח הנכון בשל החיוב ואין סכנה החתמבת שלה לאבי הסבינוד שאין בינה לשמר בחנות.

במידה והבן סובנו סוב הוא הבפרה לקח בחות המשלם ומסור לה לבחינת את החוב בעקרה כה ולכי בחוב שאי הפרה בדבר. הבן פסולה מטל לבחר בחלטת הבעלת - הפרה ופיצוי או מטל ופיצוי. בעקרה הזה הוא מלחל וכפי המצה שמגיע משלם הסכנה הקרב בחנות. ובטל את הפיצוי המוסכמים.. לאבי הפרה אין מקרב שהם סיים לאבי נושא של הפרה הבן כפי. לאבי הפיצוי המוסכמים הם מרים ומקרב לקרן הקנות הנכון אך בעקרה הזה אי אפשר הבן פעמו בקרה לפיצוי מסוים כפלמי סמנוסוב ואמן סובנו אב תבטל הסכמה לפ"ס 21 ומעמד בהתנגד שקן אי מסכים לבטל מבטל נכון שבכה בעבה כזה. כמובן כמו מלכן מקרה ברפה שהוא ובלעב בהתנגד אחרים בהתנגד נוכה להפסת את הפיצוים.

בקשר לתפילתו של שמעיהו – (נכתב ונדפס בקובץ מגמדנים לרב עוזי פנק יתס)

בעקרון הגל אינו יודע שקיים חוצץ, הוא נכרת בין האבא לשמעיהו ומקומו נמצא ב מיצוות הקשרשם.

שמעיהו ישלן כמעט לחלק חוצה – אי שמירה מהחיסמה של החברה לסבן ב כמעט הסבונים בהשבלה לתפוצה שהיא ושם. דבר הפתח כי, שמעיהו יודע שמבוא במבה ומתשב להפסה שמעיהו ונא לדרש את אבשר הוצה, החברה ישבו ושלן לכן שאו נמשן שיוכל לבב סיים לבבדה הרושם, שמעיהו הרושם יוכל לסבל לגמרי את הלקחתו כי אז שמבלבל שום לבבדה ורושם - שמעיהו שכן מבורר ונמצא שמוכל לשוכרה הבמן. החברה שלן כי בנה ההבבה הוא בלבדים, הוא הוא שלבבד בהתחום לה ושלן ~~הוא הרושם לבל שמעיהו~~ שאו נמשן שיוכל. בנוסף שבבה, שמעיהו מבל בבדוב. בבדוב לה ס סו – בבדוב קוב ושלה בתובה שם ומ בבדוב הבמתבמבה (המלבן בין מלבה לשון בלון בבדוב) שם הה שקלה ובבמן בתקבל שמעיהו, ישנו קשר בין הבבה לבלן, בבמה לא ומל לבב הבבה לקבל מ הבבל המבבל, כמו כן הוא בבבל מ הבבל (בבמה לבל ובקבה בלבן הבבה שלה הוא אינו מחווה מ הבבבו. ולכן בבבה לבבה מבבה. שמעיהו יקבל בבבוב בבבה הבלק + הבוה שבמבל.

ולבל ולבן הבב לבבו הבלה בבבה שבמבן נבבס ס לבבה שהחברה הבבה להבבך מ הבבבה. בבל שלה שבבל תבמר ולכן בבבבה להבבבן ובבל לבבל חבבמבלבם ומבלבה הבבבה. לבבבה אינו הבבה מבל בבבל בבבה. ~~בבבבה לבב בבבבל לבבבבב~~

מבבן הבב של שמעיהו לבב הוא בבבבר בהבבבן הבבבה בבל שלה אב הבבר לבן לבבבבה לה בבבבה (לבה הבבבבבה) ולבבן הבבבה. הבבבבה הן בבבבבה הבבבבבה הבבבבבה בבבבבה הבבבבבה בבבבבה הבבבבבה ב

(המשך ←)

ונגלו לחשמונאים מהמצבה לאחר בפסח, אבל מתקל ס' בגמ' אם הלשון קל בגין הגאונות לתמיד ביום פינוי קרבן ומתומה כפס 300 שנה.

(הגמרא)

④ החברה מוכן לשלוח גם לאור מעל המצבה, בגלל הלכה מסוימת - חסרון כיס לאבי שכר ומעלה להסכנה וכו' ... (ולאחר מלחמה) ~~[illegible]~~ ובעל המצבה אינה מחה כמה לזה כלום וכו' ... ← כתבו שמעולה בהמשך!

⑤ מתמידו מקיד יומל אם לשלוח בקשר לסדיל לאבי הכסנת הלמדה בטלבאם כי לבו מעולי מקשה בחיצה ומיל - המצבה נוסח ל"ו החברה ולכן הוא חוצה ומעולי בגלגלי מקשה ← לא כ' ל' כדי לתן חוצים כמומים כי הם חשוב לסגל את הגאון בטל שלה.

החברה מקיד מלשון לתן שהמצבה אינו מחיל מכמן שהמלכינה רק על מתמידו בשלמו, כולל הגוונים הבלבלים הפסכיים, עדיפה על הגברה הקונקרטי בדרך - הגברה הרבה לתן לה הגוונים המצבה המלאיל - אינו מקנסה לאנשים בלבי מסוימים בהשפעה או הצרותם - ושמו רק מתמידה ולכן אינו מוצה מאיך לאחר שאלה שלום כל מתמידה אבמיד שלא תהל המלחמה לעל. ויתן לחוסיל ולשמרגל לאבי בשלמה המצבה מחומר בלה הבבה. גם מקנין המלחמה מהמלכין תהל - מה קרה במצבה כזה שצה קומה בעבה הכל לפחות שבולה להנתן.

---

③ הלכה הבולטת על מתמידו הוא לדבר שלא נכרת בקנים חצה על. המצבה היה חצה על מעולי - אלו בהסכמת החברה (הבעלים) ולכן אבי ד בלבם. ~~[illegible]~~ ועל מלכן כי המצבה קיים ומל הסכמת - מסוים, כמו מאליק ולכן ~~[illegible]~~ הינו חוצה על דבר. ~~[illegible]~~ כמו כן מל מלכן כי היתה הבלבה בלי חילוקי - לשבועים שלכן מתמידו הבאים לה כסף ולכן ~~[illegible]~~ בזו חוצה על מעולי מלסיק ← שוחת הלכן בגמרא הרה כחמת החוצה. להיה מעולי מלסיק שיש להמאמש בהשלכן הלבולוגי - במילה ולא ובהיה הסמה. מתמידו מלכן כמו שמעולי היה מעולי מלה ולכן לא הרה על חוצה כי הגאון היה בלי בהסכמת החברה. כמו כן הסכמת דב לחצה הינו בפיל לגו מעולי מלסיק לחוצה אלו ולפי דבלם וקיבל כי יש רק מגדרת מחברה

ולכן אין כאן כלל חובה לומר והרי אינו חלוי בדעתו בלבד.
אלא יש לומר שגם אם החובה תהיה תלויה לפי הקרובים, ישנה הבדלה בלתי חלה
לעשיר שבעלים. הסיבה שזו שאלה [illegible] הרי קרובו ההבדלה והרי אין לו
כי נשאר 10 ימים לאחר מכן ההבדלה הבלתי חלה ועדיין נכרת חובה, ואי הסיבה
הינה מהותה את הסיבה. - הסברה וסיבה ועדיין מגיעים לה כל הסברות שאינה
לגיבוש. (נגע בהם בהמשך). מתשובה יש לכן כי ההבדלה [illegible] הרב הבדלה בלתי חלה
, הנמצאה על הכבוד החלה ולשאר שלא בגלל שכן הוא לא בהבדלה כלל קרובו
לכנו המודה. קרובו אינו לגיון שבלב (בגלל רוגנר) ולזה לאחר כלום. מלבד לשאר כך
הרי יכול לבטל את ההבדלה. הסיבה הרי שאחר הוא שאחר שובדלה מלאה הבלבן על
הבדלה בקרוב ולכן הוא עלה שלא בגלל ומשבר את סדר לגבי מוטה בגלל שהוא
מחויבת אליו. אלא הקשר לכן לו ועל דומה כי בהבדלה בלתי חלה, הכלל שהו
וכל המבדל לחצר בו מהבדלה הינו רק אך לתקבה הנובעת מקבל את ההבדלה
ולא לא לאחר הבדלה הקרובו - ישנה כאן שפסה לו הבדלתי ואסורה לבטל את
ההבדלה לו לתוך הכלל. הוא אינו יכול ללמוד מהמקרה ובחיר הבדלה בלתי חלה
לגבי הרי מבדל בלבד (בגלל נגע לו נגב הקרובים).
ולכן הסברה בו ההבדלה בלתי חלה (מנשה בנקודה..)
(2) הסיבה [illegible] הוא בגלל ההבדלה המוגדר ואי הוסמכה הינו [illegible] הסברה על
הוצאה מקרה. החברה (יעל) כבאה לבל הסברה:
ובגלל - אין נתן לאחר כי הסבירות לא יוכרו לכן ולא יוכרו בכלל ולכן לא
הוא לאיטלה כמו B ו A אין נתן לאחר. ולכן. בגלל ובגלל.
לגיבוש - הבדה כבר אחר לגיבוי קרוב מתרל ס 10 על ההוכחה ועל מנגנון
הוא הבלבי (גיבוי קרוב) לא כל הסיבות של הגיבוי - מקרים מסוגים
ובלבד בהוכחה בדר.
גם ההבדלה בלתי חלה אך הסיבה מהווה חוסר בגלל בהמוה מהקרבה אבל כהו
לגבי הבחירה - מתמיהו ועל [illegible] לגלגל [illegible] הקרובו
בכלל והמשלבה כי לא המקרה ההבדלה לא יסודות הלא. כמקרה הזה אם
המקבל אחר ← בגלל בגלל ובן בגבוה. אך כמובן שהאחר תהיה לא
ס 10 ב ולכן נתן יהיה להסיק גיבוי שלילי לחב על ההבדלה.
בעקה ולא לגלגל - ולכן חוסר בגלל יעלה בלבד מעשה שלקבוי לגבי אפשר
לבטל אך לא הסיבה חוסר בגלל ועל בקיקרה.

ביאור ~~והתפלה~~ והתפלה אינה כלתי מילה -

ולפשוט שהיו שם בטוח לשני ~~ב~~ הקבוץ ולכן שהו נכתב על תיבה - והיו אנשי לחוסר כל מבינה לך משלו שכן הייו חשבים תיבה קיבוץ.

ולפשוט ~~לכל~~ שגל אשן לשלם שהיה עליו לקלקל הייו מלוכלכים בהבלה ולכן לא מ ו ל ה. הוא יתן לשלם בכבודו ובעצמה. בשביל של דבר הבלה בקבלה על-בסיס ל ו ל ה שלם שלו רמה עליו ובלתי הוא בשביל חצה לקבוץ ההבלה ולכן בשביל כדה הוא אשן שיבשלם שרמה להבלה ~~ו~~ הוא כבשלם לעשה מאוים. ← לאו בגלל שלנה לו אין מקבל. אלא שלקל בקק לעשות אין בהם ופסין לה סיבות שליים.

(4) הלכה - לגבי הבילה - המברה מבל מתיעה ונקבל כבר בשבילו ולא קטרו כלי אפשר במים. ונשאר ועל מנה לא מברך - בגלל שבברכה ~~לחנה~~ מונים לא מי שאינו לחנה ואינו רק לחברה לבד לחנה ולכן אם מתקבל שלנה לא חוסר כל בברכה הוא בכל לחבל אין מתיעה לבנות לבנות.